

2. Nec alio spectant magnifici illi tituli, ubi templum vocatur requies Dei, sanctuarium ejus domicilium, ubi dicitur sedere inter Cherubim: quam ut pretium, amorem, reverentiam ac dignitatem coelestis doctrinæ ministerio concilient: quibus alioqui non parum derogaret mortalis et contempti hominis aspectus.

3. Quodsi religio sanctis Prophetis fuit, ob plurima et maxima scelera non unius aut alterius hominis, sed propemodum totius populi, se ab ecclesia alienare: nimium nobis arrogamus, si protinus audemus ab ecclesiæ communione deficere, ubi non omnium mores vel nostro judicio vel christianæ etiam professioni satisfaciunt.

4. Hoc quum ubique sine exceptione fieret, paulatim mos diversus inolevit, ut metropolim ad petitionem ordinationem electi concederent.

II. How are ordinary members of the Church to contribute to its edification?

III. How does Calvin draw the line between fundamental doctrines and those in respect to which christians may differ without disturbing the unity of the Church?

IV. How does he distinguish the two grades of the deaconate?

V. What higher orders of the permanent christian ministry does he recognize as sanctioned by apostolic authority?

GREEK.

Martyrium Polyc. Ign. in Mag. Trall. Philad. Smyr. Hermae Visiones.

Translate:—I. Ὁ δε ανθυπατος ειπε· θηρια εχω, τουτοις σε παραβαλῶ, εαν μη μετανοησῃς. δε ειπεν· καλει· αμεταθετος γαρ ἡμίν ἡ απο των κρειττονων επι τα χειρω μετανοια· καλον δε μετατιθεσθαι απο των χαλεπων επι τα δικαια.

II. καταξιωθεις γαρ ονοματος θεοπρεπεστατου, εν οις περιφερω δεσμοις ιδων (ορ φδω) τας εκκλησιας, εν αις ἐνωσιν ευχομαι σαρκος και πνευματος Ιησου Χριστου, τον διαπαντος ἡμας ζην, πιστεως τε και αγαπης, ης ουδεν προκεκριται, το δε κυριωτερον Ιησου και πατρος.

III. οι ἑαντοις παρεμπλεκονσιν Ιησουν Χριστου, καταξιοπιστενομενοι, ὥσπερ θανασιμον φαρμακον διδοντες μετα ονομελιτος, ὥσπερ δι αγνοων ἡδεως λαμβανει εν ἡδονῃ κακη το αποθανεν.

IV. πρεπον εστιν ὑιων ὡς εκκλησιᾳ Θεου, χειροτονησαι διακονον εις το πρεσβευσαι εκει θεον πρεσβειαν, εις το συγχαρηται αυτοις επι το αυτο γενομενοις και δοξασαι το ονομα . . . . ως και αι εγγιστα εκκλησιαι επεμφαν επισκοπους, αι δε πρεσβυτερους και διακονους.

V. κατα θελημα δε κατηξιωθην, ονκ εκ συνειδοτος, αλλ' εκ χαριτος θεου.

VI. εις τινα τοπον του αγρου αναχωρησας μετεγραψαμην παντα προς γραμμα· ονχ ἡνρισκον γαρ τας συλλαβας.

SEPTUAGINT.

Gen.	xv.	: 9—17.
"	xvi.	: 13—19.
"	xlix.	: 5—7.
"	xlix.	: 22—33.